

צ ב י י צ ח ק י

בשתי מתנות חנן הבורא את משפחת י' (שם בדוי, הפרטים במערכת). שני ילדים הנטועים ב'מקום טוב' על הרצף התקשורתי, וסובלים מרמות שונות של אוטיזם. על פי הכללים היבשים של המוסד לביטוח לאומי, זכאית המשפחה למאה וחמישים אחוזי גמלה בעבור כל ילד (ע"פ חוק, במשפחה בה שניים מהילדים או יותר סובלים מנכות, זכאים לגמלה של 150% בעבור כל ילד. צ"י). בתרגום החוק למספרים, הרי שמדובר בסכום של כ-7700 שקלים לחודש. בסיועה של החברה למימוש זכויות, התהליך היה פשוט וקל. בהנחייתם השיגו ההורים אבחונים לילדיהם המאשרים את הלכות, חתמו על הטפסים, הגישו מסמכים, וכמובן, קיבלו כעבור זמן קצר אישור. הכסף החל להיכנס כסדר לחשבון הבנק.

עד כאן הכל פשוט וקל. אולם מכיוון שאין ארוחות חנים, שילמה משפחת י' עמלה על הטיפול בתיק. כמה? 'רק' את התשלום הרטוראקטיבי. ע"פ החוק, ניתן לקבל תשלום רטוראקטיבי עד שנים עשר חודשים מיום ליום. את החשבון הפשוט אנו מותירים לקוראים לבצע. כן, למעלה מ-92,000 שקלים (!!!) הועברו לחברה במקום להורי הילדים.

ההורים קיבלו את הנתון כהשלמה, משום שלטענתם, חששו להסתכן בנככי הביורוקרטיה, והתשלום הגבוה עדיף מקבירת הסכומים במרתפי המוסד לביטוח לאומי; אולם אין ספק שמדובר במחיר שרורייטי, תהיה העזרה במילוי טפסים אשר תהיה.

הצעת החוק שהונחה על שולחן הכנסת בשלהי הקדנציה הקודמת ע"י הח"כים מימי רוזנטל (המחנה הציוני) וחיים כץ (הליכוד), גרמה לבהלה של ממש בקרב החברות למימוש זכויות.

בהצעת החוק נקבע כי שכר הטרחה של חברות למימוש זכויות רפואיות ייקבע בחוק, ויוגבלו ל-8% על החברות ועד ל-13% במדרגים שונים על עורכי דין.

לא בחינם הוצמד הכינוי "חוק לבנת פורן" להצעה זו. לבנת פורן הינה חלוצת התחום של החברות למימוש זכויות. משרדי החברה, המשתרעים על פני קומה שלמה במגדלי עזריאלי, יחד עם עמיתיהם למקצוע ועם לשכת עורכי הדין, ניסו לבלום את ההצעה בכל דרך, כולל השמצה אישית של מובילי המהלך. מלבד מודעות ענק בעיתונים המעמידות את ההצעה באור לא מחמיא, השקיעו לשכת עורכי הדין ואיגוד החברות למימוש זכויות רפואיות, המאגדת את ארבע החברות הגדולות בתחום – סכומי עתק בשכירת אנשי יחסי ציבור ויועצים משפטיים, שחלקם בכירים לשעבר בשירות הציבורי. לא פחות משישה משרדי 'לובינג' חזקים פעלו לסיכול ההצעה. לדברי רוזנטל, איגוד החברות שילם 150 אלף שקל לרו"ח משה ליאון, כדי שייצגו את התיק הזה.

בנוסף, שכרה לשכת עורכי הדין את שירותיו של רו"ח דודי גולדברג, נשיא לשכת רו"ח. רוזנטל טוען שליאון שלח את גולדברג, שותפו העסקי, לשכנע ח"כים להתנגד לחוק.

למרות הטענות למחטף, נערכה עבודת שטח על החוק ע"י רואה חשבון עצמאי שנשכר מטעם הכנסת, והוא ביצע בדיקה מעמיקה של עבודת עורכי הדין והחברות השונות. לאחר בדיקה זו עלו שיעורי הרווח, ונקבעו על 10.75% מהסכום שיתקבל בעת מימוש הזכויות. במקרה של ייצוג של עורך דין בפני ועדה, שכר טרחת עורך הדין יהיה 13%. מין פשרת ביניים למחירים, והגבלת התעריפים שעמדו עד כה בין 20% ואף 30% מהקצבה שהחברות משיגות עבור הזכאים.

לא לחינם קצפו בעלי החברות. "זאת התערבות לא לגיטימית", טענה לבנת פורן, "הרי אני עסק כלכלי. מדובר בהתערבות בלתי לגיטימית הפוגעת בשוק

'חברה למימוש זכויות' היא חברה מלאכותית שנולדה מהצורך הנואש של האזרח הקטן להתמודד מול הביורוקרטיה המאיימת של הביטוח הלאומי. החברה מבטיחה לאזרח להנחות אותו עד לקבלת הגמלה או הקצבה המגיעה לו בדין • הצעת חוק שהונחה בשולי הקדנציה הקודמת, חשפה פן בלתי מוכר בהתנהלות החברות הללו, ולמרות שהורדה בסיוע לא פחות משישה משרדי 'לובינג' חזקים, היא מסרבת לרדת מעל סדר היום • האמנם קם הגולם על יוצרו? האם ניתן לצעוד בשבילי הביטוח הלאומי בלי ללכת לאיבוד? והיכן הביטוח הלאומי בתמונה? התשובות לשאלות אלו עשויות להיות מטרידות, אולי מקוממות • 'הפלס' בתחקיר מקיף על הנושא הנפיץ: מה אפשר לעשות כדי לא להזדקק ל'מאכרים' בעלי כיסים עמוקים? • המדריך לאזרח הקטן



ממרתף המוסד ועד לכיס האזרח

ד לביטוח לאומי

צריך לציין שהצעת החוק אושרה בקריאה שנייה ושלישית בכנסת הנוכחית. בכנסת הקודמת אכן היה מאבק עיקש, וגם בכנסת הנוכחית. לשכת עורכי הדין אף מתכננת להמשיך את המאבק, והגישה עתירה לבג"צ נגד החוק. במהלך הניסיונות למנוע את קידום החוק היו מעורבים גם דמויות מעניינות מבחינה פוליטית, כמו משה ליאון, מועמד לראשות עיריית ירושלים בעבר, שהתגייס למנוע את אישור החוק.

המאבק אינו בחינם. באופן טבעי, המתווכים ועורכי הדין אינם אוהבים כשמתעסקים להם בהכנסות. "גדודים של לוביסטים ושל יח"צנים מטעם החברות למימוש זכויות ולשכת עורכי הדין מנסים לעוות את

את תהליכי חידוש הקצבה בכוחות עצמם - הם מחויבים בתשלום לחברה שעמה החלו את התהליך. לשוק החופשי הזה, המתבסס על מצוקותיהם של הנצרכים לתשלומים אלו, ניסו לעשות סוף.

מאבק בין הון לשלטון

"עסקנו רבות בחוק לבנת פורן", משתף מר חובב ינאי, איש המשמר החברתי שנכח בוועדות הכנסת, "וראינו מקרוב את הכוח שיש לחברות מימוש הזכויות, כמו גם לעורכי הדין.

החופשי. אנחנו איננו נותני השירות היחידים, ולאזרח יש חופש בחירה מלא. הוא יכול לפנות למרכז למימוש זכויות רפואיות, לחברות אחרות, לעורכי דין, לגופים מסובסדים חנימיים לגמרי מטעם המדינה, או לנסות ולפנות לבדו ובאופן עצמאי לביטוח הלאומי. את זכות הבחירה הזאת מבטל למעשה החוק"; או כפי שאיימה בראיון עמה, לאחר הצעת החוק הראשונית, ולפני תיקונו: "אם החוק יעבור, אסגור את העסק".

למרות הבחירות שהוקדמו, הפשרה שנקבעה לבסוף והחלת החוק בפועל לאחרונה, מציין ה'דה-מרקר' כי הנושא מסרב לרדת מסדר היום. ככל הנראה הנושא עמוק וטעון מכפי שנראה במבט ראשון, וכי לא לחינם נלחמו בעלי החברות נגד החוק. ככל הנראה, תרנגולת הצרות של הציבור מטילה ביצי זהב גדולות המשלשלות הון לא קטן לכיסם של בעלי החברות, ואלו אינן ששות לקבור אותן בשם החוק.

האם נדרשת יד מתווכת בין האזרח לממסד? האם אחוזי העמלות מוצדקים? וכיצד ניתן להגיש בקשה מבלי להיפרד מאחוזים נאים?

יצאנו לשטח, למשש את הדופק הציבורי. יחד אתנו מר חובב ינאי, פעיל במשמר החברתי (תנועה חברתית שעוקבת אחרי דיוני הכנסת. צ"י), שהיה פעיל בהצעת החוק הנוכחית; הגב' שרה מלוביצקי, אחראית על החינוך המיוחד ומיצוי הזכויות מול ביט"ל וקופות החולים בעמותת 'רחשי לב'; גב' לבנת פורן, מנהלת חברת 'לבנת פורן' למימוש זכויות, והחלוצה בתחום; וגב' רונית גדולטר, סגנית לשכת הדובר של המוסד לביטוח לאומי.

שחקנים נוספים בתחום

'המוסד לביטוח לאומי' הוא מין שם נרדף לביורוקרטיה ולניירת שאינה מסתיימת. טפסים, אישורים, אבחונים וועדות. לא אחת נפסלת התביעה, והגשת ערעור דורשת את התחלת התהליך מחדש.

רבים מהזכאים פורשים מהמשחק עוד בטרם החלו אותו. די בחשש כי תביעתם תידחה, ומצוקתם לא תקבל הכרה - כדי שלא לנסות לפתוח בתהליך המייגע.

את הנישה הזו גילו החברות ותקעו בה יתר. החברות למימוש זכויות נועדו בדיקת למטרה זו, ומשם החלו להתפתח שירותי בדיקת זכאות הניתנים חנים בחלק מהחברות, הגשת טפסים ועזרה במילויים, מעקב אחר התביעה ועד לסוף הטוב - קבלת המענק או הקצבה מהביטוח לאומי.

כמו כל התנהלות בחברה כלכלית, הרי שגם שוק זה גובה עמלות על הצלחת התביעה. הבעיה מתחילה 'באותיות הקטנות' הרשומות בחוזה, ואף 'באותיות הגדולות'. אחוזים נכבדים מהגמלה מועברים לידיהן של החברות. את העמלות, ברבים מהמקרים, מתבקשים הלקוחות להמציא לידי החברה בתשלום מדי, אף אם מדובר בקצבה חודשית. את המחיר משקללים כמספר שנות הזכאות, ועל הלקוח להפריש סכום זה במזומן או בפריסה צרה ומצומצמת. הורה שקיבל קצבה בעבור בנו, לדוגמה, בסך 5,200 שקלים עד לגיל 18, יאלץ להיפרד מתשלום העמלה הסופית (סך אחוזי העמלה שסוכם * 5,200 שקלים * 12 חודשים * 18 שנים), בעוד הקצבה ניתנת על בסיס חודשי. האבסורד הוא, שבמקרה שבו התובע נפטר טרם זמנו, או החלים והחל לעבוד - לא יוחזר הכסף שכבר נגבה, למרות שלא תקבל בעבורו קצבה.

במסגרת החוזה, ישנם מתווכים ועורכי דין שהגדילו לעשות, והחתימו את הלקוחות על שיעור מסוים מהקצבה לכל החיים. במצב כזה, גם כשהלקוחות כבר לומדים להתנהל מול הביטוח הלאומי ומבקשים לבצע



הבירוקרטיה מערימה קשיים על הקבוצות המוחלשות ביותר

סובל מהם. זו רק דוגמה אחת של בניית תיק רפואי כראוי. בנוסף, לכל צורך צריך לבנות תיק אחר. לנפגעי עבודה צריך להוכיח דבר אחד; כשמדובר בנכות כללית, צריך פרמטרים שונים. אם זו הוצאת כספים מביטוח או מקרן פנסיה, ההתנהלות אחרת. לכל נושא צריך את המומחיות שלו. גם בקבלת קצבאות ילדים נכים, הבנייה היא שונה לגמרי.

כשמדובר בקצבאות נכות כללית, הרי שיש להוכיח גם נכות רפואית וגם תפקודית. יש צורך ברופא שבחוות הדעת שלו יודע להתייחס גם לזה וגם לזה. גם לאחר מכן ישנם מורכבויות נוספות. אדם נכה שעובד – מגיעה לו קצבת נכות או שנשללת ממנו זכות זו? צריך רופא שמיומן בנושא, ורופא תעסוקתי הוא שיועץ לתת חו"ד, האם מגיעה קצבה במקרה זה, למרות שמדובר באדם שעובד. זו מלאכת מחשבת של בניית תיק, שאנשים אינם יכולים לעשות אותה לבד.

"ואם יגיעו לרופא באופן עצמאי?" אנחנו רוצים ללבן את העניין עד תום.

"לא משתלם לעשות זאת. פתיחת תיק אצל רופאים כאלו באופן פרטי תגבה סכום שקרוב ל-5,000 שקלים, והוא יכול להגיע גם ל-10,000 שקלים, ללא קשר להצלחת התביעה", מבארת פורן.

עשה זאת בעצמך וללא הוצאה?

"בעמותת 'רחשי לב' אנו עוסקים בין היתר במתן סיוע לילדים מיוחדים ולבני משפחותיהם. אם זה בקייטנות, בשילובם במוסדות החינוך ואם זה בבירוקרטיות השונות", מתארת מלוביצקי כיצד עמותה שכזו הופכת למתן סיוע בהגשת תביעה. **"מטבע הדברים, כשמדובר במפגשים עם הילד החריג והמסתעף, תמיד יגיע שלב של העמידה מול הביטוח הלאומי, קופות החולים וחברות הביטוח. אלו ברבים מהמקרים, מעלימים מלקוחותיהם מידע ששווה הרבה מאוד כסף."**

באחד המקרים שכנעתי אם לילד מוגבל כי מגיעה לה השתתפות כספית מחברת הביטוח המבטחת את קופת החולים, בגין מצבו של הילד. האם לא האמינה, ופסלה את דברי. לאחר שהצעתי כי אני אטפל בתביעה, היא 'ניאותה' להסכים. כשהתקשרתי לבקש טופס כזה או אחר, הגיבה בעייפות ובחוסר סבלנות. לאחר שהצלחתי להעביר בס"ד את התביעה, והם זכו ב-300,000 שקלים – מאה רשמונים אלף שקלים בהפקדה מידית, ואת היתר בקצבה בת 5,000 שקלים לחודש במשך שנתיים – צ"ע, התנצלה האם על יחסה המתנכר לעניין. הילד כבר הוגדר כנער, ומעולם לא חשבה כי ישנן הטבות שהיא אינה מודעת להן.

את החור הזה שבין המסד לאזרח, מנסות החברות השונות למלא. משהתוודענו לתעשיית הכספים האדירה שמגלגל שוק זה, החלטנו לחסוך את פערי התינוך, ופתחנו מחלקה המסייעת להורים לפנות דרכנו לביטוח הלאומי ולחברות הביטוח, ללא כל עמלה. לא פתיחת תיק, לא סגירתו, ואף לא אחוזים מהקצבה. הלא אם ביטוח לאומי פסק כי הקצבה נצרכת – זה לא בחינם...

כיום, כשהצורך גבר, אנו מסייעים אף להגשת תביעות לכל הנצרך, אף למבוגרים, ואיננו מתמקדים רק בילדים, כפי שהיה בתחילה. אני יכולה לציין כי בשנה האחרונה הועברו מיליוני שקלים דרך תביעות שהגשנו. מיותר לציין שהסכום הועבר במלואו לחשבון הבנק של מגישי הבקשה. איננו מסתפקים רק בהגשת הטפסים, אלא בליווי התהליך כולו, כולל פגישות בוועדות, הגשת ערעורים כשעולה הצורך, וטיפול בכל הכרוך.

"עם כל הכבוד לעמותות", מגיבה פורן על הדברים, **"הרי שלרוב הם מתמקצעים בתחום מסוים ואינם מכירים נתונים נוספים היכולים להוסיף אחוזים לגמלאות. הם אכן מסייעים במילוי הטפסים ובהגשתם, וזה דבר גדול בהחלט, אולם כלל לא ברור שהם מצליחים הוציא את המרב. קיבלתי פנייה נסערת מאחת העמותות המסייעות**

גברת פורן מהמגרש שאותו היא חווה יום יום, "שבתה סובלת מפגיגור קל, אולם בחברה הישראלית מעדיפים לכתות זאת בשם סולידי יותר. האם מסתירה את האמת אף מבני המשפחה הקרובים, ומאחר שלפעמים מינוח נכון הוא שם המשחק, היא פנתה אלינו להתייעצות. אחות האם התקשרה וכעסה על כך; משום שלטענתה, הם יכולים להסתדר אף ללא עזרתנו. נאלצתי שלא להטיח בה את האמת, עקב החיסיון הרפואי שאם הנערה ביקשה, אולם ברור שיש דברים רבים שאינם ידועים למי שאינו בתוך העניין.

לאחר סגירת התיק רשאי הלקוח לפנות עצמאית לביטוח הלאומי, ואין הוא מחויב לעשות זאת דרכנו. חשוב לי להדגיש, שאיני לוקחת כספים מהאנשים, אלא רק לאחר שהביטוח הלאומי אישר את הזכאות, כך שאני נוטלת סכומים שבלאו הכי לא היו מגיעים לידי הלקוח, אלא נקברים במרתפי המוסד. כך, לפחות, נהנים התובעים מכספם, אף אם מופרש מכך סכום שאינו מגיע לידיהם. **האמנם אין כל תשלום שהלקוח מחויב, בין אם זוכה בביטוח הלאומי ובין אם תביעתו נדחתה?** אנחנו מבררים.

"ישנם דמי פתיחת התיק שאנו גובים", מתקנת אותנו פורן. **"הלא אני שולחת את התיק לחוות דעת רפואיות, והדבר כרוך בהוצאות רבות שאנו נוטלים על עצמנו. דמי פתיחת התיק מממנים רק חלק קטן מחוות הדעת שמקבל הלקוח. מעבר לכך, התשלום מתבסס רק על אחוזים מדמי התביעה"**.

ומדוע חוות דעת כל כך נצרכת? אנו מקשים.

"חוות דעת נצרכת כדי שנוכל להקיף את התיק של הלקוח ולמצוא את מלא הסכום שהוא יכול להשיג מביטוח לאומי. צריך להבין", ממקדת מנהלת החברה את הנקודה, **"שיש צורך בהבנת המקרה ובבניית התיק המתאים. אנשים חושבים שאם בקופ"ח יש תיק רפואי, די בכך שייטלו אותו לוועדה בביטוח לאומי ויגישו אותו, כדי שיקבלו את המגיע להם. זה לא עובד כך. הצרכים של הוועדה הרפואית שונים לחלוטין מהצרכים של תיק רפואי בקופ"ח. דום נשימה לדוגמה הוא דבר שיכול להוציא כסף מהביטוח הלאומי, אולם אנשים אינם מודעים לכך; כך גם סיבוכי סכרת. כשאדם ניגש לוועדה ומספר על מחלת הסוכרת, הוא יזכה באחוזים מועטים של נכות; אך לא הסוכרת היא הקובעת את אחוזי הנכות אלא סיבוכיה היכולים לזכות את הלקוח בחמישים, בשישים ואפילו בשבעים אחוזים, אם אכן יוכח שהוא**

חוק טוב או רע?

בעוד רבים בטוחים כי החוק טוב, מועיל ומותר נתחי עוגה הגונים דיים לכל הנוגעים בדבר הן לחברות והן ללקוחות; הרי במשרדי לבנת פורן סוברים אחרת.

"זה חוק רע", נחרצת פורן. **"לצערי, בשבוע האחרון נאלצתי להשיב ריקם את פניהם של מספר פונים שביקשו את שירותי החברה. בשקלול שעות העבודה שאשקיע בתיק וחווה הדעת שאשלם בעבורן, הרי שלאחר העמלה המצומצמת והמוגבלת בחוק – הדבר אינו משתלם כלכלית. המלצתי להם לנסות ולהגיש את התביעה באופן עצמאי, ולמרות שאני יודעת שהסיכויים שיאשרו להם את הקצבה ללא עזרתי נמוכים מאוד, הרי שנאלצתי לדחות אותם. זהו עוול לציבור. בכל המקרים האלו אני יודעת שהכסף יישאר במרתפי האוצר ולא יגיע לידי האזרחים שכל כך זקוקים לו"**.

המציאות, ולשכנע ח"כים ושרים שהצעת החוק תפגע בפרנסתם", אמר רוזנטל למגזין "דה-מרקר" ב-2014. **"זו טענה מופרכת, ואסור להתבלבל. הצעת החוק שלנו אינה עוסקת בזכויות של מתווכים כמו לבנת פורן, אלא בזכויות של אזרחים שנקלצו למצוקה. קצבאות הביטוח הלאומי המשולמות מהקופה הציבורית נועדו לסייע למי שנוקף להן, ולא ייתכן שאינטרסנטים יגזרו מהן קופון של 20%-30"**.

"לטעמנו, אזרחים הנזקקים לקבל את כספי הביטוח הלאומי עקב פציעה או מחלה, ראויים לקבלם ללא תיווך על ידי מאכערים דוגמת החברות למימוש זכויות", מסכים ינאי עם הדברים. **"בעבור אזרחים נזקקים אלה, מדובר במקרים לא מעטים בקצבאות קיום. המחשבה שמקצבאות אלו גובים המתווכים בדרך כרבע מסכום הקצבה, היא מקוממת"**.

"כאחת שמסתובבת בוועדות, מגישה ערעורים ומכירה את השטח מקרוב ממש, אני יכולה לומר כי מדובר במחיר הזוי ומוגזם לפי כל קנה מידה", מצטרפת הגב' מלוביצקי מעמותת רחשי לב. **"הם מעסיקים משרדי יח"צ המציפים את העיתונים במכתבי תודה מלקוחות, כך כשאדם חולה, נוצרת לו משוואה בראש שהוצאת כסף מהביטוח הלאומי ומחברות הביטוח, אפשרית רק דרך החברות למימוש זכויות, ואין סיכוי לאדם סביר להוציא את הקצבה המגיעה לו, מבלי להפריש סכום אדיר מהקצבה לחברות; המחיר הוא מוגזם, ולרוב, הזכאים לקצבה זקוקים לה למחיתם, ואין עודף ממנה להפריש אחוזים. המדהים הוא, שאותן החברות מתעטרות במענה צדקני של חסד ושל עזרה לזולת. מדובר בשוק מסחרי לכל דבר, ואת העובדה הזו מנסים לטשטש"**.

לכל דבר יש מחיר

ממרומי הקומה ה-14 במגדלי עזריאלי, נראים הדברים באור שונה מעט. לאחר סיור קצר במשרדי החברה ובחדרים השונים, התבוננות במכתבי התודה הנעוצים בקירות חדר ההדרכות, והאווירה הנעימה השוררת במקום, אנו מבקשים לשמוע כיצד הנהלת החברה רואה את הדברים מנקודת מבטה היא.

"נעשה סדר בדברים", מבקשת גב' לבנת פורן. **"מסך כל הפונים אלינו, אנו ממליצים לחלקם לפנות עצמאית, לרוב יהיו אלו חולי סרטן או בעלי נכויות כרוניות שיוכלו להשיג את המגיע להם מביטוח לאומי אף ללא סיוע. ישנם גם כאלו מהקצה השני, כאלו שאיננו רואים שבאופן טבעי הם יקבלו קצבה, וחבל לנו לטרוח בעניינם. נותרים לנו כ-20 אחוזים מכלל הלקוחות שלאחר מיפוי אנו רואים שיש בידינו לסייע להם, ואנו עושים כל מאמץ שיקבלו את כל המגיע להם, מה שבלעדינו אין לו סיכוי לקבל, מאחר שהמכלול הוא גדול בהרבה ממה שנראה בעין בלתי מיומנת. אתן דוגמה: כשלוקח מגיע אלינו, אני מתשאלים אותו ובהתאם לכך בונים לו תיק. נתקלנו במקרים רבים שבהם לקוחות אינם מודעים כי דום נשימה, למשל, יכול לזכות אותם באחוזי נכות מטעם הביטוח לאומי. ישנן שאלות שרק חברה המכירה את המכלול כולו, ומכירה את ההתנהלות רבת ההיקף, יכולה להועיל. אני יכולה לומר שבממוצע, החברה שלנו מכפילה את הסיכוי לקבל קצבה, לעומת אנשים שיחליטו לגשת לעניין בלעדינו, מאחר שאנו יודעים לשאול את השאלות הנכונות ולהגיע למקסימום הנתונים. אנחנו משקיעים כמאה שעות עבודה בכל לקוח בסך כל התהליך, והוא מקבל הכוונה וליווי צמוד לאורך כל הדרך."**

לצערי, התקשורת נהנית לצאת נגדנו, זאת למרות התגובות האוהדות שאנו מקבלים מלקוחותינו. חלקם מהתגובות שקריות לחלוטין. קל מאוד לתקוף מבחוץ, ללא שרואים את כל הנתונים. הייתה לי לקוחה", מדגימה

לחולים במחלה כרונית מסוימת, על כך שאני כביכול עושה את החולים. יזמנו פגישה מסודרת עם הנהלת העמותה, ובמהלכה הצגתי שאלות ספציפיות היכולות להגדיל משמעותית את הקצבה לזכאים. הנהלת העמותה נאלצה להודות שאכן לא הייתה מודעת לכך... אדרבה, שיעשה כל אחד את שיקוליו שלו, ויחליט מהי האופציה המועדפת בעבורו לעזרה."

"פעמים רבות נשמעת הטענה לפיה החברות נותנות שירות טוב לאלו שזכאים לקבל כספים מביטוח לאומי. ובכן, נוסף על כך שמדובר על כספים שמגיעים לזכאים בדין, צריך לציין שהביטוח הלאומי אינו מנגנון כספי המתנהל בשוק החופשי. מדובר במערכת סוציאלית, שתפקידה לוודא שלכל אזרח יש רשת ביטחון לקיום בכבוד. אסור שעבודת הביטוח הלאומי וקבלת הקצבאות יהפכו לשוק חופשי, משל היו מוצר צריכה", פוסק מר חובב ינאי.

ר. גדולטר, סגנית הדובר של הביטוח הלאומי, רואה את תפקיד החברות כמויות לחלוטין. "הביטוח הלאומי מסייע למבוטחים במימון זכויותיהם לקצבאות השונות, כולל הסכרים והנחיות למילוי תביעות ולהופעה בפני הוועדות הרפואיות באמצעות מתן שירות אישי בסניפים, מתן שירותים אישיים באתר האינטרנט שלנו, ובאמצעות פרסום והסברה באמצעי התקשורת. בנוסף, הביטוח הלאומי הקים שני מרכזים של "יד מכוונת", המעניקים ייעוץ והכנה לוועדות הרפואיות.

השירותים הניתנים על ידי הביטוח הלאומי מאפשרים לציבור למצות את כל זכויותיו מבלי להזדקק לחברות מתוכות הגובות עמלות ושכר טרחה", היא מדגישה.

יד מכוונת ומסייעת

השם שדבק במוסד לביטוח לאומי מגלם את ההיפך מהמטרה שלשמה הוקם. פעמים רבות, אנשים בעלי נכות כזו או אחרת, קשי יום או כאלו שתלאות החיים דחקו אותם למקום הנצרך, מוצאים את עצמם מול מערכת משומנת, אטומה, שנדמה כי תערים כל קושי ותנצל כל סעיף באותיות הקטנות כדי לגרום לאזרח להרים ידיים ולוותר על מה שמגיע לו מכוח המצב והחוק. תביעות רבות שנפסלו או זכאים שאינם מקבלים את המגיע להם, אחראים לכך. ברבים מהמקרים אשמה הטופסולוגיה שאינה ממלאת נכון, או ניירת שאינה מספקת.

אזרחים רבים הפונים בתביעות לביטוח הלאומי, נתקלים במכשול זמניות המידע. מידע שחסר להם, מידע שהם מתקשים לקבל, או מידע שהוא כל כך מבולבל ומנוסח בשפה משפטית - עד שהם מתייאשים ומרימים ידיים.

במטרה להנגיש את המידע לזכאים, הקים המוסד לביטוח לאומי את מרכזי "יד מכוונת", שבו ניתן להיעזר חנים במילוי הטפסים הנצרכים להגשת הבקשה. מרכזי "יד מכוונת" הוקמו על ידי המוסד לביטוח לאומי ומופעלים על ידי חברה פרטית, שהאינטרס שלה הוא כמו של כל חברה פרטית אחרת - כמה שיותר לקוחות מרוצים.

"מרכזי 'יד מכוונת' מעניקים ללא תשלום (ההדגשה במקור. צ"י) שירותי ייעוץ והכנה לוועדות הרפואיות בביטוח הלאומי לתושבי חיפה והצפון ובאר שבע והדרום. השירות ניתן על ידי מיטב הרופאים המומחים שמסייעים לפונים להתכונן בצורה אפקטיבית להופעה בפני הוועדות הרפואיות, להגיש תביעות נכונות ונכונות מעבודה לביטוח לאומי, להכין את התיק הרפואי והמסמכים הנדרשים, ומתן הדרכה אישית על ההתנהלות בוועדה", אומרת סגנית הדובר של הביטוח הלאומי.

"השירות ניתן בחנים לכל פונה, בניגוד לנעשה על ידי גופים פרטיים דומים הגובים עמלות, והוא מופעל באמצעות חברות פרטיות ובמימון הביטוח הלאומי.

מרכזי "יד מכוונת" הוקמו כדי לסייע לציבור למצות את זכויותיו. כיום פועלים שני מרכזים שנותנים שירות לתושבי הצפון והדרום, ובקרוב ייפתחו מרכזים נוספים באזור המרכז ובירושלים", מבטיחה גדולטר.

"הביטוח הלאומי אינו טומן ידו בצלחת. הוא מערים קשיים רבים על הזכאים בדרך למימוש זכאותם. גם הביטוח הלאומי צריך לשפר בצורה משמעותית את הצעת החוק", מצביע ינאי על אחת הסיבות לצמיחת שוק החברות למימוש זכויות. "לדעתנו, המצב האידיאלי הוא שהביטוח הלאומי יקל את הנגישות בדרך למימוש הזכויות הרפואיות, דבר שהוא עושה היום בעקבות החוק, באמצעות מרכזי הסיוע "יד מכוונת". מדובר בשינוי מבורך. הצעת החוק אינה מחסלת לחלוטין את תופעת החברות למימוש זכויות, אך בעתיד אנחנו מקווים שלא יהיה צורך במתווכים כגון חברות אלה, כדי לממש זכות יסוד כמו קבלת סיוע ורשת ביטחון חברתית למי שחלה או נפצע".

הביטוח הלאומי תמך בהצעת רוזנטל, והתחייב להרחיב את הייעוץ בחנים לפונים בסניפים. משרד המשפטים התחייב לממן בחלק מהמקרים ייעוץ משפטי, וגם רוב חברי ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת דאו התחייבו לכך.

"האם מרכזי 'יד מכוונת' אינם פועלים כניגוד אינטרסים?" אנחנו מבררים בחשש.

"ממש לא!" פוסקת גב' גדולטר. "מי שזקוק לקצבה ועומד בקריטריונים, רשאי להיעזר במילוי הטפסים ובהגשתם, וצריך לקבל את המגיע לו".

"יד מכוונת" אינה ניגוד אינטרסים", מרגיע אותנו מר חובב ינאי, "וכך צריך הדבר לפעול. הביטוח הלאומי עצמו צריך לעזור למבוטחים - לכולנו - לממש את הזכויות שלנו במקרה של מחלה או של פגיעה. במובן הזה, 'יד מכוונת' היא פתרון טוב מאוד.

בד בבד, על הביטוח הלאומי לפשט את ההליך. הביטוח הלאומי יצר במו ידיו את חברות מימוש הזכויות, בכך שהפך את הליך מימוש הזכויות למסורבל, בלתי נגיש ולא יעיל. אחת הטענות הרווחות שמדובר בהשאת הכספים בקופה הציבורית. לדעתי, יש בכך מידה רבה של אמת. מבקר המדינה כתב דו"ח נרחב על הבעיה במימוש זכויות רפואיות.

בביטוח הלאומי יטענו, כנראה, שהם פועלים כדי לפשט את הליכי מימוש הזכויות. צריך לומר בהגינות שגם הביטוח הלאומי סובל מתת תקצוב של מוסדותיו, והדבר גורם שירות רע לאזרח".

"יד מכוונת"? הומו מר משתרבב לנימת דבריה

עו"ד, רו"ח, חברה למימוש זכויות

"בכל ענייני התביעה מול הביטוח הלאומי, הרי שהדברים אינם שחור ולבן", מדגישה לבנת פורן במהלך השיחה עמה. "הרבה חלקים אפורים שולטים בזירה הזו, וכדי למקסם את הזכאות עד תום, בהחלט נדרש להשקיע בעניין, אף במחיר של פנייה לחברות.

מפתיעה אותי העובדה, כי בעוד אין איש החושב להופיע בבית המשפט ללא ייצוג של עו"ד מתאים, ולרוב יפנו לפקיד במשרדי מס הכנסה מצוידים בהערכה של רואה חשבון, למרות שהחוק מתיר אחרת; הרי שכשמדובר בענייני המוסד לביטוח לאומי, מסתמכים אנשים על שיטת 'עשה זאת בעצמך'. יתרה מכך, פנייה לחברות המתמחות בעניין נחשבת להפסד ממוני, לבזבוז משאבים ואף מתבטאים כלפיה במילים חריפות בהרבה.

אני אכן נוטלת כסף בעבור שירותי, ואף אומרת זאת בפה מלא. אני עמותת חסד או גוף התנדבותי. למרות זאת, אני יודעת כי אני מסייעת לאנשים בדרכי שלי להגיע לסכומים גבוהים המגיעים להם, ואני נוטלת שכר טרחה, כמו כל בעל מקצוע בתחומי הוא".

של פורן. "אני נתקלת בנוזקים שהם גורמים לציבור. הלא מדובר בהפרטה של השירות לחברה פרטית. כמה כבר ניתן לעזור בחצי של הכוונה? מגיעים אליי מקרים שבהם הפקידים שם טענו כי אין טעם בהגשת התביעה, ולמרות זאת, אנו מצליחים להוציא קצבאות נאות".

"יתכן שהם מסייעים", מסייגת פורן את דבריה, "אולם יש לבדוק מה אחוזי הצלחתם, ובמה עזרתם מתבצעת. ייתכן שאדם יקבל בעזרתם גמלה, אולם הוא יכול היה לקבל סכום כפול, לו היה עובר דרכנו והיינו עוברים על הנתונים כולם. בעיניי זהו מרכז המיועד לכסות על הכשלים של הביטוח הלאומי ולא יותר".

"אני חייבת לציין", מבהירה מלוביצקי, "כי ישנם רופאים ופקידים בביטוח לאומי הנוהגים בהחלט בהגינות ובאנושיות, כך שהרושם המתקבל על המוסד לביטוח לאומי אינו מדויק כלל..."

לא אחת השחרת פניהם של הפקידים קשורה אף היא בעקיפין לחברות ולמשרדי ה"ח"צנות. נתקלתי בפרסומת שבה נראה פקיד זעוף פנים, ועל תמונתו נכתב: "הפקיד 'ישמח' לעזור לכם..." אני מסתובבת הרבה בוועדות, ובהחלט יושבים רופאים מסבירי פנים. לא כולם, אבל בהחלט ישנם כאלו".

לא בכל מחיר...

כשפנתה נ' (השם המלא שמור במערכת) מירושלים, אם לילד המוגדר כלוקה בתסמונת אספרגר, לאחת החברות למימוש זכויות, בבקשת ליווי פתיחת תיק בביטוח הלאומי - היא לא נענתה. "כשהתקשרתי לחברה, עדיין לא היו כל המסמכים בידי, וגם לא טרחת להשיגם, לאחר שהפקיד אמר כי הוא אינו רואה טעם להגיש בקשה שעל אתר תיפסל", מאשימה נ'. "לאחר תקופה, בעידוד יועץ חינוכי אמין, החלטנו לגשת עצמאית. התלבטנו אם לגשת לפסיכולוג ולפסיכיאטר מקצועי ויקר, אולם החלטנו, בסופו של דבר, לוותר על כך. לא תלינו הרבה תקוות, וחבל היה לנו להשקיע בכספים שכלל לא בטוח שיחזירו את עצמם. אם מגיע לנו הכסף דרך צינור של ביטוח לאומי, נקבל אותו, היה בעלי בטוח. הגשנו את הטפסים בצירוף מסמכים מהפסיכולוגית ואבחנה של פסיכיאטר המוסד הלימודי", מספרת. "זמן קצר מעת הגשת הבקשה קיבלנו שיחת טלפון שבה יידעו אותנו כי אנו זכאים למלגה, וביקשו שנשלח דו"ח התנהגות מהגננת. עוד בטרם העברנו להם את המסמך הנדרש, כבר קיבלנו את המלגה הראשונה, הנכנסת לחשבון הבנק דרך קבע". וזאת, להזכירכם, מקרה שחברה למימוש זכויות סירבה להתעסק עמו...

את הסיפור אנו מפנים לגב' פורן, תוך הדגשה כי איננו יודעים באיזו חברה מדובר, כך שהשאלה היא על בסיס תיאורטי בלבד. "יתכן בהחלט שבמבט ראשון לא נראה היה כי יש סיכוי, ואני שמחה בעבור המשפחה שאזרה אומץ, ולמרות זאת ניסתה עצמאית. הלא טענתי בראשית דברי שישנם מקרים שאיננו רואים סיכויים גבוהים שיצליחו בתביעתם, ואיננו מתחילים כלל בתהליך, למרות שהאבחנה שלנו אינה נכונה, והלקוח מצליח לקבל תשלומים מהביטוח הלאומי", מסגרת פורן על הנציג ההוא. "אבל מלבד זאת, בל נשכח שייטחנו פרמטרים שונים שנקודת הזמן היתה מהותית בעבורם; אם זה חוק חדש שנכנס לתוקפו בדיוק בין ההתייעצות עם נציג החברה, לבין הגשת התביעה. ישנם מקרים שבהם הקצבה מתבססת על הפער של הילד ביחס לבני גילו, ובמקרים כאלו, אף חצי שנה יכולה להיות מהותית. והיו גם פעמים בהם ראיתי שביטוח לאומי טעו בוודאות. מדובר בחריגה מאוד מועטה, אבל היא קורית".

"שמעתי על מקרים שכאלו לא אחת", אפילו לא ממצמצת נציגת ארגון 'רחשי לב'. "חברות למימוש זכויות שהחליטו למשוך ידיהן מתביעות כאלו ואחרות, לאחר שבמבט ראשוני נראה היה להן כי מדובר בסיפור מורכב מעט, ועדיף להם להרוויח כסף מתיקים קלים יותר".

שאיין שום סיכוי לתביעה, ואנחנו הצלחנו להוציא את הקצבאות הנצרכות. איני מזלזלת בהצלחותיהן של החברות, אלא באחוזים שהם גובים."

"לסיכום", אומרת גב' מלוביצקי, "אין צורך להיבהל מהגשת תביעה מול ביטוח לאומי ומול כל גוף אחר. אם באמת מגיע לכם, תוכלו הרבה פעמים לקבל גם בלי סיוע. עדיין מומלץ מאד להתייעץ עמנו או עם כל גוף אחר המסייע ללא תשלום. בכל מקרה, אם לא נצליח לעזור לכם, תוכלו לפנות אז לחברות למימוש זכויות ולשלם להם עשרות אלפי שקלים. אינני מכירה מקרים שבהם אנו לא הצלחנו להשיג תקציב ואילו חברה שלוקחת תשלום - הצליחה בכך. מקרים הפוכים מוכרים לנו בהחלט, וזו הסיבה שפתחנו את האגף: כדי ללוות ולחוס על כספם של ישראל, ובתפילה שלא נזדקק לכך כלל." //

היחיד בין החברות לעמותות הוא שבעוד החברות גובות תשלום של עשרות אלפי שקלים לתיק, העמותות אינן גובות שקל."

ולמה שלא ייגשו לחברה רק במקרה שבו נדרש לערער על התביעה? אנו מקשים.

"לאחר שהנזק הראשוני נאמר, קשה יותר לתקן את הרושם", מסבירה מלוביצקי. "לכן נמליץ להסתייע בעמותות המכירות את ההתנהלות. הסיבה שאיננו יוצאים בפרסום, מאחר שאין לנו כל עניין לעמוד ולהילחם מול משרדי יח"צ של החברות למימוש זכויות, ואף אין לנו כל רווח בכך; אולם לרוב, המידע עובר מפה לאוזן, ואנו זוכים להיות לעזר ברבים מהמקרים.

אינני יכולה לומר בהכללה, אבל בהחלט היו אצלנו בעמותה תיקים שבחברות למימוש זכויות אמרו לגביהם

זאת אומרת שהחברות למימוש זכויות הולכות בעיקר 'על בטוח' ? רק במקרים שבהם קל יותר להוציא קצבה? אנחנו מנסים לברר.

השתיקה מתבררת כסירוב לתשובה, ולנו נותר להסיק את המסקנות לבד...

"מאחר שאנו עובדים שלא על מנת לקבל פרס", עונה נציגת העמותה לאחר מחשבה. "הרי שאיננו נרתעים מטיפול בתיקים מורכבים וארוכים, מה שחברות רבות מסרבות, בתואנה שזהו אינו תיק רווחי וכלכלי דיו. הלא מקסימום תיפסל התביעה, אולם ייתכן אף שהתובע יזכה, בסופו של תהליך, ואנו מוכנים לקחת את הניסיון הזה. אז מה הטעם בהגשת תביעה דרך החברות? אנו תמהים.

"זה לא בדיוק כך", מסייגת מלוביצקי. "המוסד לביטוח לאומי אמור לאשר ולהעביר את התקציבים. אמנם ברמה העקרונית כל אחד יכול להגיש את הטפסים וייתכן שיסתדר ויצליח, אולם שיטות הפעולה של המוסד אינן נוחות ומכובדות תמיד. מילוי הטפסים הוא רק השלב ההתחלתי. מתחילים דיונים המתישים את הפציינט, ועדות רפואיות ומבחנים העלולים להשפיל. במאמר מוסגר, את הועדות ואי הנעימות הכרוכה בהן, אין לאף חברה או עמותה אפשרות לדלג. ניתן רק להדריך כיצד לעבור אותן נכון.

ולאחר כל התהליך, בחלקם של המקרים הורים מקבלים תשובה שלילית על תביעתם, ורק לאחר הגשת ערעור הם יזכו", מספרת נציגת 'רחשי לב' מהשטח.

"מדוע, באמת?" אנחנו תמהים.

"פעמים רבות חסרים אכן טפסים או שאינם ממולאים כראוי, וזו הסיבה שאנו ממליצים לפנות לעמותות המסייעות בהתנדבות סיוע בכך; אבל ברבים מאוד מהמקרים זו 'שיטת מצליח'. ראשית מנסים לפסול, ולא צריך לכך סיבה מיוחדת. הרבה מהזכאים מרימים ידיים בשלב זה. בכוחה של התשובה השלילית להעצים את הרגשת ההשפלה של החולה. כל נשכח שמדובר בנקודה הרגיש של האדם. המקום החלש שבו, וכשהוא נבחן בדיוק בפצע המוגלתי ונענה בסירוב - הוא מתייאש ומוותר על הגשת הערעור, כדי לא לחוות את אותן תחושות קשות בשנית. מה גם שפעמים רבות אינו מאמין שיעליח בערעור; הלא אם תביעתו נפסלה, מדוע שיאשרו אותה לאחר הערעור? המקום הזה מרתיע רבים מהלקוחות, המעדיפים להיפרד אף מעשרים אחוזים וליהנות מיתר הסכום, שלא היו מגיעים אליו אילו לא התערבותה של החברה.

בנוסף, אמת כי ניתן להגיש תביעה באופן עצמאי, אולם ללא ידיעת המהמורות ניתן ליפול בקלות, ולא פעם הלקוח עצמו כורה את הבור. מספיקה תגובה שאינה נכונה, כדי שהבקשה תידחה.

זכורני במקרה בו היה עלי להיאבק כדי שהערעור יתקבל. מדובר היה בילד בעל נכות קשה. חייו סובבים סביב בתי חולים וניתוחים בארץ ובעולם. לאחר שחזרו מאחד הניתוחים בחו"ל, היתה ועדה על הגמלה שלה הילד זכאי. האם הופיעה, מצוידת בכל המסמכים הרפואיים.

כשראה הרופא בוועדה את שם הרופא המנתח מתנוסס על הניירת, הפטיר כי יש לו עמו היכרות. בתגובה, פתחה האם בדברי שבח כלפי שליח הבורא, וסיפרה, שהוא נטע בילד מוטיבציה, עד שהילד 'קם על רגליו'.

מי שרואה את פרופיל הטפסים, מבין בנקל כי היה זה רצון בלבד להחמיא לרופא המטפל בחו"ל, שהרי הילד אינו יכול כלל להלך על רגליו; אולם כל זאת לא מנע מהרופא בוועדה לשלול את אחוזי הקצבה המגיעים לו, בתואנה ש'אפילו האם אמרה כי הוא מהלך על רגליו'...

זו רק דוגמה למקרה שבו משפט שאינו בדיוק במקום, שנאמר מתוך הערכה והכרת טובה, גרם לנזק כבד. החברות והעמותות העוסקות בסיוע בהגשת התביעה מכירים כבר את ההתנהלות, ויודעים כיצד להלך בין המילים ולהשיג את המיטב. זו המעלה שיש בחברות למימוש זכויות או בעמותות המסייעות בכך. ההבדל

עשה זאת בעצמך

רפואית נדרשים להגיש מסמכים שונים. עברו על כך בדקדקנות, ודאגו שלא לפספס אף פרט.

- באבחונים השונים, מלבד הקביעה וההגדרה של החולי / הקושי - יש לשים לב שבאבחון יהיה ציון זמן אחורה. היות הלקות זה מכבר, מגיל הינקות, בשנת החיים הראשונה או שנייה וכיו"ב. זאת כדי להוכיח את זכאותכם הרטרואקטיבית לגמלה. מומלץ וכדאי, אולם פחות הכרחי:
- מכתב החלטה של ועדת השמה. פעמים שהוא מסמך בסיסי בתביעה, אותו חייבים לצרף נכחו בתביעה על רקע של הפרעת ADHD קשה] ופעמים שאינו מהווה מסמך בסיסי בתביעה, אולם אם הוא קיים, ובמיוחד אם מוזכר בו הנושא התקשורתי, הוא יכול להוות משקל מכריע בהחלטה.
- לצרף אבחונים נוספים ומסמכים המעידים על הקשיים של הילד, גם אם אין בהם אבחנה. מומלץ לעבור עליהם לפני ההגשה לביטוח הלאומי, ולברוק שאין בהם דברים הסותרים את האבחנה.
- לצרף אבחון כלשהו מוקדם בזמן ככל האפשר המתעד את הקשיים של הילד, גם אם אין בו עדיין אבחנה. זאת לצורך ראייה שהקשיים לא 'נולדו' פתאום, והוא בתהליך של אבחונים ושל טיפולים זה מכבר.
- דו"ח מן הצוות הלימודי והפרא-רפואי.
- דו"ח הורים, ובו תיאור על הקשיים של הילד. - רק אם הוא כתוב היטב ועבר ביקורת (עזר מציון וכיו"ב).

את כל הנ"ל מגישים לסניף לביטוח לאומי, ברור מה מספר הפקס של הסניף שלכם, ומחכים לתגובה: זימון לוועדה או בקשה להשלמת מסמכים אם משהו חסר. יום הגשת טופס התביעה קובע לגבי מועד תחילת הזכאות לקבלת המלגה.

מומלץ יותר (אם נגיש) לגשת פיזית לסניף הקרוב לביתכם, לצלם ולהחתים: 'נתקבל'.

המלצה חד משמעית: טרם שליחת המסמכים לביטוח לאומי, פקסו את כל החומר אל עמותת חסד המתמחה בעניין, כדי שתעבור עליו. לפעמים יש פרטים קטנים שעלולים להיות משמעותיים, וניתן לתקנם לפני השליחה, מה שאין כן לאחר שהחומר נמצא כבר בידי הביטוח הלאומי.

שימו לב: התקשורת עם הביטוח הלאומי היא בדרך כלל דרך הפקס. תעדו כל פקס ששלחתם. ציינו על כל פקס תאריך שליחה ושומר. הדבר נחוץ, ולפעמים יכול להיות משמעותי.

אחר כל פקס ששלחתם - התקשרו למוקד לאחר מכן, (בד"כ יום יומיים אח"כ) לוודא שהוא אכן התקבל ומטופל.

(לזקוקים לכך - ניתן לפנות למערכת העיתון ולקבל את ההדרכה המלאה, שלא למטרות רווח)

משפחת ט', (השם המלא שמור במערכת), הורים לילד מוגבל בתנועותיו, נלחמו רבות למען זכאותו של בנם, ויותר מפעם אחת. את התהליך המורכב לאחר שאושרה הזכאות, הם החליטו לסיים בשליחות.

'הדרכה להורים', כך הם מכנים את הגמ"ח שברשותם. בדף ההדרכה הם מפרטים את תהליך ההתנהלות מול הביטוח הלאומי, דבר שמתעדכן, כמובן, מפעם לפעם. מגישים את הידע, ומפשטים את נבכי הטופסולוגיה.

"תגשו, תדרשו את המגיע לכם", אומר אבי המשפחה. "מדובר בהרבה מאוד כסף, שאין סיבה שלא יגיע אליכם, ונסו לעשות זאת ללא העמלות המטורפות שגובות החברות השונות. רחשי לב ועזר מציון מספיקים בהחלט, ומגיבים את אותה תוצאה, ללא נטילת נתחים מגובה הסכום."

לתועלת הקוראים, אנו מצרפים בקצרה את אבני הדרך הנדרשים שלא להיאבד בסבך הביורוקרטיה, כפי שמעניק הרב ט' מניסיונו. לתשומת לב, מדובר בהגשת תביעה לילד נכה בלבד. לכל לקות יש צורך בצירוף מסמכים אחרים, כפי שמופיע בטופס הביטוח הלאומי.

כהמלצה מציע הרב ט' לשקול קניית פקס ביתי, יחד עם ה"יציאה לדרך" והגשת התביעה, לאחר תפילה לס"ד, כמובן. פקס בבית יקל מאוד על התקשורת עם הביטוח הלאומי - כל מסמך, השגה, הצהרה מתקבלים דרך הפקס, כמו גם קבלת אבחונים וכיו"ב. לא תמיד נעים לשלוח את החומר דרך מישהו אחר, ובסופו של דבר - אפשר לומר, כי בעזרת השם, ההשקעה מחזירה את עצמה.

הגשת טופס התביעה: ניתן להשיגו בטלפון *6050 - מוקד הביטוח הלאומי, או בפרסומי החברה. מספר זה בוודאי יהיה בשימוש רב אצלכם בתקופה הקרובה. במספר זה תבקשו גם הוצאת קוד סודי לטלפון עבורכם, ההורים (בעיקר האם) ובעבור הילד. הקוד, כמו הטופס המבוקש, יגיע אליכם בדואר, ולאחר מכן תוכלו לשנותו לכל קוד אחר בן 4 ספרות. ניתן ומומלץ לתת קוד אחיד לכל בני המשפחה.

באמצעות הקוד הסודי תוכלו לברר בכל שלב היכן עומד התיק של הילד (או כל אדם שבשלו מוגשת התביעה), וכן כל בירור נחוץ במהלך התביעה (כמו אישור על הגעת פקס, שלבי הטיפול בפנייה, מועד הוועדה וכו')

מסמכים הנדרשים להגשת התביעה:

- טופס תביעה של הביטוח הלאומי לקבלת גמלת ילד נכה / הגמלה המדוברת.
- בטופס התביעה עצמו, (בתביעה לגמלת ילד נכה - סעיף 4) מפורטים המסמכים הנוספים הנדרשים לצרף אל התביעה. בכל סוג של מחלה / לקות